

LAIVAS

No. 40. Metai V

Spalio (Oct.) 3, 1925

RSR valst
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XVIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

I KAR. 1, 4-8.

BROLIAI: Aš visuomet sakau ačiu mano Dievui dėl jūsų už Dievo malonę, kuri jums suteikta Jėzuje Kristuje, kad jame jus pasidarėte turtingi visakuo, visokių mokslu ir visokių žinojimu, nes liudijimas apie Kristų sustiprėjo jūsų tarpe, taip kad jums netrūksta jokios malonės, ir jus laukiate apsišvieškimo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs ir sutvirtins jus iki galui, taip kad jus busite be kalčios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo dienoje.

Mano Viešpats ir mano Dievas.

Brangusai Jėzau, ką daugiau Tu galėjai man suteikti, kad Tave mylėčiau! Suteik man malonę suprasti tą begalinę meilę, kuri privertė Tave tapti žmogumi, numirti ant kryžiaus ir pasilikti amžinai švenčiausiame Sakramente mūsų sieloms kasdieniniu valgiu. Ką daugiau Tu galėjai padaryti, kad įgytumei mano meilės? Aš turėčiau išgailesties numirti, atmindamas, kad Tave užrustinau tiek daug kartų ir veltui išaikvoję tavo malones. Mano Brangiausias Jėzau, aš gailiuosi iš savo širdies gilumos, kad Tave užrustinau. Aš myliu Tave, mano begaline Gėrybe, berybe Meile! Neatsisakyk, Saldžiausias Jėzau, vėl grįžti į mano širdį. Verčiau numirti tukstantį kartų, negu prašalinti Tave iš savo širdies. Ateik Jėzau, ir uždegk mano širdyje savo meilės ugnį, kad visa užniršęs, tamsyčiau vien apie Tave, visame ieškočiau tiktai Tavęs, — mano begaline Meile ir Gėrybe. Amen.

E v a n g e l i j a .

MATO 9, 1-8.

ANUO metu Jėzus, išėdęs į laivelį, jis persiūrė ir atvyko į savo miestą. Štai, atnešta pas jį staba ištiktas žmogus, paguldymas patale. Jėzus, matydamas jų tikėjimą, tarė stabo ištiktam: Pasitikėk, sunau tavo nuodėmės tau atleistos. Bet štai, kaikurie Rašto žinovai kalbėjo sau vieni: Tasai piktžodžiauja. Jėzus, pamatęs jų mintis, tarė: Kam jus manote pikta savo širdyje? Kas pigiau sakyti: Tavo nuodėmės tau atleistos, ar sakyti: Kelkis ir vaikščiok? Bet kad žinotumėte žmogaus Sunų turint ant žemės valdžios atleisti nuodėmes, tuomet jis tarė stabo ištiktam: Kelkis, imk savo patalą ir eik į savo namus. Matydamas gi tai minios, bijojo ir garbino Dievą, kurs buvo davęs žmonėms tokias valdžias.

Vakarinė Malda į Jėzų švenčiausiame Sakramente.

Saldžiausias Jėzau, vienintėlis šią naktį tokioje daugybėje dangiškųjų palapinių be jokio lankytojo ir maldininko pasilikto! Aš pavedu Tau savo mylinčią širdį, — kiekvienas josios plakimas tesie mano meilės malda į Tave. Tu visuomet mus sergsti nors ir šilkais užtaisytoje palapinėje; savo meilėje Tu niekumet nemiegi ir Tave niekumet nevargina lankytojų meldimai. Saldžiausias Jėzau, mano širdis tesie žibintuvas, kurio šviesa spinėtų ir tvaskėtų vien tavo švenčiausiajai garbei. Sergėk, dangiškasai Sarge, sergėk tą nuobodų pasaulį, tą klystančią sielą ir savo vargšą vaikeli. Amen.

Katalikiškoji Mokykla.

Suvienyotose Amerikos Valstybėse mes turime dviejų rūšių mokyklas — valstybines ir bažnytines. Valstybinė mokykla suteikia užtektinai mokslo, bet neduoda išauklėjimo; bažnytinė gi mokykla ir mokslą ir išauklėjimą teikia, ir tokiu būdu pilnai viršija viešąsias valstybines mokyklas. (Žiurėk "Laivas" No. 39, pusl. 3). Žmogus be išauklėjimo neturi jausmų prakilnumo, širdies jautrumo ir sielos tyrumo. Tik tai žmogus pilnai išauklėtas, tvirtai stovįs ant doros ir tikybos pagrindo, gali atitinkamai prisidėti prie visuomenės ir žmonijos buvimo pagerinimo.

Šiais keliais paskutiniaisiais metais pas mus įsivyravo partija, skelbianti amerikanizacijos-americanization — o balsius. Toji partija primeta bažnytinėms mokykloms, kad josios auklėja svetimą gaivalą šitoje šalyje ir kad joms stoka patriotizmo bei valstybingumo. Bet, štai, Oregono valstybėje įvyko apsiereiškimas, kuris žaibo greitumu sužadino visus Suvienytų Amerikos Valstybių krikščionis. Toji valstybė išleido įstatymą, kuriuo panaikino visas bažnytines mokyklas. Tuomet "yla išlindo iš maišo". Prasidėjo kova. Kreiptasi į Aukščiausiąjį Valstybės Teismą, kuris išsprendė, kad Konstitucija teikia pilną laisvę mokyklų klausimu ir todėl Oregono valstybės įstatymas yra neteisėtas ir turi būti panaikintas. Nemanysime, kad kova jau pasibaigė. K. K. K. ne miega.

Tuomet pasirodė aiškiai, kad šitai

partijai rūpėjo ne patriotizmas ar valstybingumas, bet užmanymas kenkti tikybai. Jų nuomone tikyba yra privatinis dalykas ir todėl jai ne vieta mokykloje. Šitas užmanymas — tikybą pašalinti iš mokyklos — nėra naujas pasaulyje. Štai ir Lietuvos Steigiamame Seime socialdemokratai, valstiečiai liaudininkai ir kitos ne katalikiškos partijos reikalavo, kad ir Lietuvos mokyklose nebutų nieko kalbama apie Dievo esimą. Toksai netikėlių reikalavimas yra visiškai neteisėtas, nes Kristaus Bažnyčia turi teisę iš viršaus duota mokyti žmones ir vaikų auklėjimas yra pilna tėvų nuosavybė, kurios jokia valstybės valdžia negali panaikinti.

Pažvelgkime arčiau į tuos mūsų mokykloms daromus priekaištus. Tai yra istorinis davinys, kad valstybės viešosios mokyklos šitoje šalyje yra įsteigtos tik 1840 metais. Prieš tai ir jau kolonijų laikais gyvavo išimtinai bažnytinės mokyklos. Ir taip 1829 metais pirmutinė vyskupų santaryba Baltimore nutarė kiek galima remti bažnytines mokyklas, gū tris metus vėliau toji pat vyskupų santaryba įsako priversutiną tų mokyklų steigimą parapijose. Reiškia, dar niekas apie valstybines mokyklas nė nesvajėjo, kuomet jau puikiai gyvavo Bažnyčios užlaikomos pradinės mokyklos, kolegijos ir universitetai.

Bažnyčios mokykloms yra prikišama patriotizmo bei valstybingumo stoka. Tępažiuri Amerikos piliečiai į sa-

vo valstybės kurėjus-milžinus: Washington, Adams, Jefferson, Jackson ir minios kitų įžymių šalies vadų — vis tai bažnytinių mokyklų auklėtiniai! Imkime mūsų pačių laikus. Kuris buvo didesnis patriotas ir valstybininkas negu Teodoras Roosevelt! Bet ne p. Roosevelt, nė jo p̄rmtakunas McKinley niekumet nelankė valstybinės mokyklos.

Tas pat reikia pasakyti ir apie mūsų katalikų vadus. Štai ką pasakė tuomet prezidentas Harding mirus kardinolui Gibbons: "Jisai buvo puikiausias piliečio ir kunigo tipas!" Mirus gi viršiausiam valstybės teisėjui p. Eduardui White, tasai pats prezidentas Harding pasakė, kad "jo buta žmogaus gilios doros, kurio pavyzdys yra sektinas visiems Amerikos žmonėms!" Buvusis prezidentas p. Taft, kuris patsai paskyrė p. E. White viršiausiu valstybės teisėju, išgirdęs apie jo mirtį, taip išsireiškė: "Nė vienas teisėjas, kuris sėdėjo viršiausiame suole, nebuvo didesniu patriotu, stipresniu amerikiečiu, kuriam butų daugiau rūpėję šalies reikalai, kaip kad buvo Eduardas White". Tai šitos šalies žymiausių asmenų liudymai apie mūsų katalikų vadus, išėjusius iš bažnytinių mokyklų. Ir šitos mūsų katalikiškos mokyklos išleidžia kas metas tukstančius jaunikaičių ir mergaičių į viešąjį gyvenimą, visus gerai apšarvuotus mokslu ir dora.

Visgi tikybos priešai savo neapykantoje nemato tai, kiek nesulyginamai gero atneša kraštui bažnytinės mokyklos. Rodos užtenka prisiminti tie milijonai dolerių, kuriuos valstybė turėtų

išleisti tų visų mokyklų bei mokytojų užlaikymui ir kuriuos šiandie sudeda ištikimiausi šalies piliečiai, nežiurnt kad nuo jų lupama dviguba oda — mokesčiai valstybinėms mokykloms ir užlaikymas savųjų mokyklų. Juk tai yra didžiausia visuomenės skriauda ir valdžia, kuriai turi rūpėti piliečių gerovė, tai turėtų suprasti. Bet deja, jeigu šiandie Suvienytose Amerikos Valstybėse mes galime turėti valdžios viršunėse asmenų, kurie drąsiai savo naudai pardavinėja valstybinį turtą (pav. Sinclair aliejaus skandalas), ir kurie, užėmę protestantų vyskupų vietas, netiki nė į Dievą, nė į velnią (pav. protestantų vyskupas Brown), bet visi toki tūpai rašo krašto piliečiams įstatymus, tai nėra nieko stebėtino, kad visokiais budais cinama prie bažnytinių mokyklų panaikinimo. Jie gerai žino, kad piliečiai, baigusieji tikiškas mokyklas, neeis skriaudai ir išnaudojimui viešpatauti šalyje.

Įsivaizguokime sau galimą katastrofą. Štai vieną gražią dieną gauname iš valdžios įsakymą atiduoti savo mokyklas valstybės žiniai ir nuosavybei. Tas mokyklas, kuriose mūsų jaunoji karta praleido savo jaunystės pirmąsias dienas, kuriose liko jaunų dienų maloniausi atminimai ir kurios priruošė tąjį jaunimą į viešąjį gyvenimą, kurios lietuvių katalikų kruvinu prakaitu uždirbtas centais pastatytos. Butų per daug skaudu!

Tų mokyklų likimas yra mūsų rankose, kaip ir kitų katalikų reikalų apginimas šitoje šalyje yra pačių katalikų

rankose. Ir visas šitas sunkumas krinta ant jaunosios kartos pečių. Tiktai baigusieji katalikiškąsias mokyklas turi užtektinai išauklėjimo ir mokslo ir jie vieni tegali būti geri šitos šalies piliečiai ir katalikų reikalų ginėjai. Jie, imdami dalyvumą visuose valdžios rinkimuose, budės, kad valdininkais taptų geri sąžiningi vyrai, kurie galėtų išlaikyti ir apginti tuos prakilnius demokratingos šalies Konstitucijos dėsnius, kad jie nebutų mindžiojami po kojų. Neužmirškime, kad toji garbinga Konstitucija užtikrina mums mūsų sąžinės laisvę ir gimtosios kalbos teisę.

Niekas kitas tiktai lietuviškoji ka-

talikiškoji mokykla įskiepina į lietuvių kudičio sielą gilųjį tikybos ir dalinai tautos jausmą. Tiktai jaunimas, baigęs lietuvišką katalikišką mokyklą, dar jaučiasi šiandie savo kilme lietuviu esą. Rytojaus mūsų visuomenė tai tiktai lietuviškas katalikiškas mokyklas laukęs jaunimas. Jeigu mes jais rupinsimės, ypatingai tėvai savo vaikais, nesigailėdami savo kudičiui auklėti cento, kuris su laiku atneš šimteriopą naudą, tai galime būti tikri, kad katalikiškoji mokykla, kuri taip garbingai gyvavo per pusantrą šimtmečio ir toliau puikiai gyvuos, nešdama tikybai ir dalinai mūsų tautai pergalę.

J. N.

TIKYBA MOKYKLOSE.

MALDOS APAŠTALYSTĖS INTENCIJA

Spalių mėnesio 1925 m.

Patvirtinta ir palaiminta šv. Tėvo Pijaus XI.

Reikia gerai mums atminti, kad tikėjimo mokymasis, tai svarbiausiai reikalingas visų mokslų mokslas. "Nes ką padeda žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, savo gi sielai kęstų nuostolį?" (Mat. 16, 26). Visi kiti mokslai mokina apie Dievo padarinius, o tikėjimo mokslas apie patį V. Dievą. Tikėjimo mokslas yra tikresnis už kitus mokslus, nes neparemtas žmonių spėliojimas, o galybė To, Kuris pasakė: "Dangus ir Žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis" (Mork. 13, 31).

Tikėjimo mokslas yra žmogaus sielą keliantis, žavintis užsiėmimas. Besimokinant, paskęstama praamžinose tiesose, pajaučiama arčiau Dievas, geriau suprantama žmogaus užduotis ant žemės, jo paskirimas ir pareigos, tiek Dievo link, tiek kas link savęs ir artimo. Ti-

kėjimas išmokina žmogų brangyti ir mylėti savo tėvus, darbščiai veikti visuomenėje; tikėjimas pažadina gerus vodus valstybėms. O ką jau sakyti apie tą didelį suraminimą, paguodą kuriuos teikia tikėjimas! Tikėjimas, — tai atspara prieš įvairias pagundas, prieš pplitusių mūsų dienose nedorybę.

Visas palaimas, kurias teikia tikėjimas nei neišskaitys trumpame straipsnyje. Bet viena mums aišku, kad tikėjimo mokytis yra butinas reikalas. Deja! nevisur tą reikalą tinkamai supranta. Daug tėvų nenori savo vaikuiams daugiau teikti tą brangių tikėjimo žinių, tik kiek jie išmoksta prie pirmos komunijos eidami.

Melskime Visagalį Dievą, kad tikėjimo mokslas būtų dėstomas visur ir visose mokyklose, kad tuo šv. tikėjimo tiesomis būtų persiėmę jaunos vaikųčių mintys ir sulyg to tikėjimo tvarkytų savo gyvenimą.

Abejingumas.

(MINTYS MĄSTYMU).

1. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Įsivaizduok girdįs V. Jėzaus žodžius: "Ieškokite pirma Dievo karalystės ir Jo teisybės, o visa tai (kita) bus jums pridėta." (Mt. 6, 33).

2. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Prašyk malonės, kad pasiimtumei šv. abejingumo dvasia ir uoliai juo lavintumeisi.

I. PUNKTAS. — Kas tai yra šv. abejingumas?

1. Rodos, nėra nieko aiškesnio, kaip kad tiesos, kurios ligšiol mąščiau. Žmogus yra sutvertas Dievui. Dievas yra mano Pradžia ir mano Galas. Visi kiti tvariniai nėra mano tikslas. Jie yra tik tam sutverti, kad man padėtų tikslą atsiekti. Tad ir privalau tvariniais tiek naudotis, kiek jie veda prie mano tikslo — Dievo, ir tiek jų vengti, kiek jie kliudo man Dievą pasiekti.

Argi ši tiesa nėra man aiški ir suprantama?... O tuo tarpu kai pradedu ją taikinti gyveniman, tuojaus kyla įvairios kliutys, kurios, rodos, trukdyte trukdo tą tiesą įgyvendinti. Gerai, pav. žinau ir esu įsitikinęs, kad tanki išpažintis yra tinkamiausia priemonė sąžinės skaistybei palaikyti ir Dievo meilei mano širdyje ugdyti. Bet kai bandau šį įsitikinimą gyveniman įvesti, kiek tai kliučių sutinku!

Matau tad, kad visa kliūtis mano išganymo reikale yra tame, kad esu tvarinių viliojamas ar jų gąsdinamas, nors tikėjimas ir protas man visai ką kitą sako. Turiu savyje nelemtą palinkimą ar nepamėgimą, kurs mane stumia ten, kur man grėšia pavojus atitolti nuo mano tikslo — Dievo. "*Malau savo nariuose kitą įstatymą, pasipriešinanti mano proto įstatymui ir duranti mane belaisvį nuodėmės įstatymo, kurs yra mano nariuose.*" (Rom. 7, 23).

2. O kad pajėčiau tą kuno įstatymą savyje panaikinti, o bent jį suvaldyti! Tuomet visos kliutys mano išganymui išnyktų, ir aš nieko netrukdomas žengčiau prie savo tikslo.

Ar yra koks budas mano neprideramiems

palinkimams suvaldyti?

Šv. Ignacijus Loyola savo knygutėje "Dvasios Lavinimai" nurodo į vieną galingą priemonę, kuri vien gali sutvarkyti mano kuno įstatymą vedantį mane į pražūtį. Ir ta priemonė yra *ŠVENTAS ABEJINGUMAS*.

Jei nori, kad tvariniai neprideramai tavęs neviliotų ar negąsdintų, nusistatyk dėl viso, kas nėra Dievas ir Dievo įsakyma ar uždrausta, abejingai. Tuomet rasi širdies ramybę ir nieko netrukdomas galėsi Dievui tarnauti. Štai šv. Ignacijaus žodžiai: "*Reikalinga, kad mes abejingai nusistatytum del visų sutvertų daiktų visame tame, kas mūsų liuosai valiai yra palikta ir mums nėra uždrausta, taip kad mes iš savo pusės netrokštumėm labiau sveikatos, kaip ligos; daugiau turtų, kaip neturto, labiau garbės, kaip paniekimo; daugiau ilgo gyvenimo, kaip trumpo, ir taip visuose kituose dalykuose vien tik trokšdami ir renkumiesi, kas yra tinkamesnio mūsų tikslui atsiekti, kuriam esame sutverti.*"

3. Delto turėčiau dvasioje buti pasirengęs net visa tai apleisti, išsižadėti, jei Dievas, mano Pradžia ir Galas, nuo manęs to pareikalautų, jei tai padaręs, galėčiau lengviau ir tikriau pasiekti Jį, mano širdies Dievą.

Toks mano valios nusistatymas suteiktų man šventą širdies ramybę ir vestų mane prie aukščiausio tobulybės laipsnio. Kaip gi privalau rūpintis įgyti to švento abejingumo, kurs atidaro man vartus į šventumo šventyklą!

II. PUNKTAS. — Kaip įgyti šv. abejingumo?

1. Paklausk visų pirma savo širdies, ar neturi kokio neprideramo palinkimo prie tvarinių? Gal savo sielos gilumoje rasi kokį paslėptą prisirišimą ar tai prie garbės, ar prie patogumų, smagumų, ar prie tau brangių asmenų, tėvų, giminių, draugų, ar prie sveikatos ir turtų, ir t. p. Gal tavo širdis neprideramai yra pamėgusi kokį mažmožį: kambarį, kuria-

me gyvenį; darbą, kurį atlieki; ar ką nors panašaus, kas drumsto tavo širdies ramybę ir kliudo tau pilnai atsiduoti Dievui?

Įtikink toliau save, kad visi tvariniai, visos žemės gerybės yra nykstamos ir nepastovios, kad joms neverta aukoti savo širdies.

Atmink pagaliaus Viešpaties išpėjimą, kurį Jisai teikėsi duoti visiems per daug susirupinusiems žemės dalykais: *“Ieškokite pirma Dievo karalystės”* t. y. tikslo — Dievo, *“ir — Jo teisybės”* — t. y. — naudokite priemonių tikslui atsiekti; *“o visa tai (kita) bus jums pridėta”* — t. y. — kitais dalykais pasirūpins meilinga Dievo Apvaizda, kuri niekuomet neapleidžia žmogų ieškančio Dievo ir Jo teisybės.

2. Tačiau kaip silpnas yra žmogus savo palinkimų dalyke, kaip pilnas savimeilės, kuri jį klaidina ir aptemdo jo protą! Kaip dažnai stengiasi jisai pateisinti savo neprideramąjį palinkimą ir apdengti jį net šventumo skraiste!

Jausdamas tad savo silpnybę, privalai ieškoti pagalbos iš aukšto, kitaip sakant reikia melstis. Malda yra galinga priemonė šventam abejingumui įgyti.

Kas silpnai žmogaus prigimčiai negalima pasiekti, tai Dievo malonės pagalba lengvai pasiekama.

3. Taip, o Viešpatie, išpažįstu, kad esu palinkęs prie tvarinių ir prie jų prisirišęs daugiau, kaip kad tiktų man, kurio tikslas yra ne tvariniai, bet Tu Pats, o Mano širdies Dieve! Maldauju Tave, o Geriausias Dieve, naikink manyje neprideramą meilę sutvėrimams, padaryk, kad mano širdis būtų abejinga del visų tvarinių, kad liuosas budamas vien tik Tave mylėčiau už viską daugiau, vien tik Tau tarnaučiau ir Tavyje rasčiau ramybę ir laimę!

III. PUNKTAS. — Lavinimasis abejingumu.

Šv. Ignacijus Loyola pažymi ypatingai keturis dalykus, del kurių reikėtų mums abejingai nusistatyti:

1. *“Nenorėti labiau sveikatos kaip ligos.”* Rodos, argi nereikia man rūpintis sveikata? Be abejo reikia. Bet mano rūpinimasis turėtų

buti švento abejingumo tvarkomas. Reikia rūpintis sveikata ne del to, kad buti sveikam yra maloniau; bet delto, kad tai yra Dievo valia, kad sveikas budamas daugiau gal galėsiu Dievo garbei nuveikti. Panašiai susirgus nereikia per daug pasiduoti troškimui pasveikti. Reikia stengtis ligą priimti iš Dievo rankos ramia širdimi, ir duoti artimui gero pavyzdžio kantrybės, nusimarinimo ir t. p.

2. *“Nenorėti daugiau turtų, kaip neturto.”* Turtai yra vien priemonė žemės reikalams ap rūpinti. Turtai tarnauja žmogui, o ne žmogus turtams. Jei pasaulyje būtų daugiau šv. abejingumo del turtų, kiek tai būtų ašarų nušluostyta, kiek vargo sumažinta, kiek nuodėmių išvengta! Naikink savo širdyje neprideramąjį godumo palinkimą, o rasi turtą, kurio nei kandy nesuėda nei vagys neišvagia.

3. *“Nenorėti labiau garbės, kaip paniekimo.”* Abejingam buti del savo garbės ar paniekos yra sunku mano savimeilingai prigimčiai. Bet tik abejingumas šiuo dalyku teikia ramybės, kurios pasaulis negali man duoti.

4. *“Nenorėti daugiau ilgesnio gyvenimo, kaip trumpesnio.”* — Kas abejingas yra del savo gyvybės, tam ir mirtis nėra baisi, tas savo obalsiu turi šv. Povilo žodžius: *“Nėvienu iš mūsų negyvena sau ir nėvienas sau nemiršta. Nes ar gyvename, gyvename Viešpačiui, ar mirštame, Viešpačiui mirštame.”* (Rom. 14, 7. 8).

5. Panašiai galima lavintis abejingumu ir del kitų dalykų, pavyzdžiui: del gabumų Dievo tau suteiktų; del paguodos ir atšalimo, kurio kartais tenka patirti; del pareigų tavo vyresniųjų tau skiriamų; del įvairių įvykių tavo gyvenime ir šiaip pasaulyje.

Tebunie tavo pasirūžimas vien tik to troškinti ir rinkties, kas geriau ir tikriau veda tave prie tikslo, kuriam esi sutvertas, o šventoji ramybė viešpataus tavo širdyje.

“Teisingas nenuliusta, kad kažm kas jį ištikty, bedievis gi prisipildo piktybe.” (Patarl. 12, 21).

Ž I E D E L I A I

“Eucharistijos Gėlelė”.

Prieš keletą metų, pasakojo man vienas vienuolis, sakydavau Gavėnios metu pamokslus vienoje Paryžiaus bažnyčioje. Vieną kartą sekmadienyje prieš šv. Mišias — vadinama Suma, jauna mergina prašė manęs išklausti išpažinties. Išrodė neturtinga ir vargšė. Trokšdamas pagelbėti sielai, kurią man Dievas atsiuntė, paklausiau jos apie padėtį. “Tėve, atsakė ji, — ankstį rytą šluoju gatves, o vakarais taisau kokių storus drabužius, kad ką nors uždirbus. — Daugiau nieko neatsakė. Tikrai neturtingi ir teisingi mažai kalba.

— Kokių būdu gali išsisergėti, mano vaikeli, tiek blogo tarp tiek blogų žmonių, kurie neapkenčia Dievo ir prieš Jį burnoja? — paklausiau jos.

— Einu prie šv. Komunijos kas sekmadienį, — atsakė.

— Bet tas, ką matai ir girdi nuo tiek piktų žmonių, šluojančių gatves, ar-gi nedaro į tave įspudžio? —

Su tokiu pat prastumu ji atsakė: — Tėve, aš nieko neregį ir negirdžiu: gyvenu savo širdyje, o ten yra V. Jėzus, Kurs šv. Komunijoj atėjo; toliau vėl taisaus, kad jį priimti: tai mano vienatinė mintis, o tas mano brangus sekmadienis visą mane apima!—

— Ar jau šiandieną priėmei šv. Komuniją? paklausiau.

— Ne, Tėve. Tie keli pinigėliai, kuriuos uždirbu taip yra reikalingi mano motinai užlaikyti, kad šluoju gatves

ir sekmadieniai: tiktai apie vienuoliką valandą metų šluotą, kad galėčiau ateiti bažnyčion, išklaustyti šv. Mišių ir šv. Komuniją priimti. —

— O ar negalėtumei, — jei taip trokšti šv. Komunijos, dažniau priimti, o net kasdieną?

— Kasdieną priimti?! — sušuko mergaitė — o tas perdaug būtų laimės, — numirčiau iš džiaugsmo, o aš turiu gyventi, nes esu reikalinga motinai. Ką nelaimingoji be manęs darytų.

Gausios ašaros pasipylė iš jos akių, o ji vis kartojo: “Turėti Jėzų kasdieną! vai kaip tai būtų gerai! — Po valandėlei, apsiraminus tarė: “Mano Tėve, V. Jėzus nenori dėl manęs kasdieninės Komunijos linksmybės; reikia man jausti, ir kentėjimų duona reikia atsilyginti už laimės duoną! Vai, tegul tėvas manęs nesigaili: kentėjimai atlygina šv. Komunijos stoką! —

Aš jos nesigailėjau, bet iš jos stebėjaisi. Paklausiau, ar netoli nuo bažnyčios gyvenanti ir liečiau eiti prie to, Jėzaus, Kursai apėmė visą jos širdį.

Po kelių dienų viena gailestingoji ponija man prašant, nuėjo prie jos motinos sulyg mano paduotu adresu. Įėjo į aukštus ir tamsius namus, kurių viens reginys ludyjo apie savininkų vargą ir neturtą. Užlipus laiptais ant penkto gyvenimo, paklibino dureles ir įėjo į kambarį, kuriame buvo visoko trukumai, bet viskas stebėtinai švariai buvo

užlaikoma. Ant geležinės lovos gulėjo moteriškė gal kokių 50 metų. Kentėjimai atspaudė riauškles ant jos veido; plaukai balti, o akis išrodė užgesusios ir sausos. Ponia H. prisiartinio prie lovos, bet senelė nepažinus atsiliepia: — Ar tai tu Anele? — Nebuvo abejonės, kad senelė buvo akla. Lengva jai buvo apsaityti savo istoriją, bet sunku klausyti be ašarų.

— Išėjusi už lengvo budo vyro, pasakojo ji: — mokanti daugiaus išleisti, kaip uždirbti, greitai pasijutau, kad jo gerybės mažinas. Iš meilės del vaikų atrasdavo gana drąsos, savo darbu padengti trukumus. V. Dievas vienok paskyrė kentėjimus mano motinai ir dukterei, kurias turėjo ypatingoje globoje...

Susigraudinusi senelė toliau pasakojo, kaip trumpu laiku numirė du jos vaiku. Pasiliko Anelė, ant kurios užkrito dvejopa našta: staigiai tėvas numirė, o jos pirmos Komunijos dienoje jos motina visiškai apako. Dvylikos metų mergaitė pradėjo tą vargingą gyvenimą. Išsiveržusi iš mokytojų ir draugių rankų, kurios ją labai mylėjo, stojo ant pasišventimo kelio ir stengėsi išgelbėti savo turtą liekanas; bet buvo veltui. Atėjo diena, kurioje reikėjo apleisti geresnius namus ir čia patalpinti savo sergančią motiną.

Toksa! buvo senelės pasakojimas, bet to kambario reginys ir kaiminkos apsakymas daugiaus dar pamokino ponią H. Motinos aklumas daleido Anelei paslėpti nuo jos didelį vargą ir jos sunkių darbų budą, kuriuos pakėlė, kad palaikius savo brangios motinėlės gy-

vybę. Keldavo ji apie ketvirtą valandą ir šlavė gatves iki pusiaudieniui, pasikui sunkiai dirbdavo iki nakčiai ir tik gaudavo pasilsėti ant palaikios lovos. Jos valgis buvo stambi juoda duona ir vanduo. Kuomet pradėjo taip gyventi, Anelė turėjo penkiolika metų ir gyveno septynis metus, nenupuolus jėgomis. Ir nors toliau gailėstinga ponios H. ranka maitino jos motiną, bet ji pati ir toliau maitinas! vargo duona.

— Palikite man tą, nes tai kvepia Jėzumi,— kalbėdavo ji juokdamosi.

Kaip tiktai numirė vargšė jos akla motina, nuvedžiau Anelę į vieną vienuolyną. Tokios tyros sielos ir mylinčios Jėzų atrasčia ant žemės atsakančią sau draugiją. Mažai tenai praleido ji laiko, nes nuo Švenč. Sakramento spindulių ir kentėjimų ugnies sudegė ta šventa auka. Keletą kartų girdėjo seserys ją kalbant: “Kentėti ir kasdieną priimti šv. Komuniją, tai perdaug laimės, neužilgo numirsiu.”

Prie Širdies V. Jėzaus Ostijoje atidavė paskutinį savo atdusį. Jėzaus meilės ir troškimo pagauta laukė to paskutinio aplankymo: “Ateik, mano Jėzau, — ašarodama kartojo, — ateik; eisime kartu į dangų! Tenai Tave mylėsiu — nemirdama. — Kreipdamosi-gi prie Švenč. Mergelės, pridėjo: — “Melsk Jėzaus, kad pasiskubintų, o tegul ateina, tegul ateina! — “Dieviškas Draugas tos ištikimos mergaitės ant galo atėjo paskutinį kartą šv. Komunijoje. Galėjo Jam pasakyti: — “Myliu Tave visa mano siela”, ir po kelių minučių jau pradėjo Jėzui giedoti garbę danguje!

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Pereitą savaitę Romoje, dalyvaujant šv. Tėvui, buvo perskaiytas dekretas, kuriuomi pripažįstama kankinio garbė pal. Imbert ir jo draugams. Viso yra suskaičiuota 72 kankinių, praliejusių savo kraują už tikėjimą Korejos krašte. Trims Dievo tarnams — Tyeng, Han ir Kim — palaiminimo paskelbimas atidėtas iki kol nebus sužinotos jų kankių visos smulkmenos. Perskaitęs dekretą Misių pirmininkas vyskupas de Guebriant dėkojo šv. Tėvui už jo palankumą Korejos Bažnyčiai.

ANGLIJA. — Vienas protestantų paistorius G. H. Shaw, norėdamas pasigirti Anglikonų Bažnyčios pažanga, išleido knygytę, kurioje nurodo josios nuopelnus ir daug dėmesio kreipia į kelioliką katalikų kunigų, kurie paliko Katalikų Bažnyčią ir priėmė anglikanizmą. Kad amžiams slenkant atsirado kunigų tarpe ir niekšų, niekas nė negina. Tokio vieno buta ir Kristaus dvylikos Apaštalų tarpe. Bet įdomus štai koks reiškinys. Autorius išvardina sekančius asmenis: — Bandoli, Bonland, Camilleri, Costa, Dupont, Fuhrer, Grandjean, Genna, Leonini, Lobo, Lonwyck, Lucena, Loga, Maznehelli, Mola, Murillas, Perfumi, Poirier, Passalenti, Kalam Refuge, Rocca, Seichan, Varnier, Willemar ir Yogappan. Ar kuomet nors pasaulis girdėjo apie šituos žmones? Ar bent kur Jums teko sutikti nors viena šitų pavardžių? Savo mažu skaičiumi ir asmenų nežymumu nėra ko ir girtis. Jeigu radosi kokia atmata, daug geriau, kad jina-

pasitraukė, neteršdama Kristaus Bažnyčios. Bet štai iš kitos pusės, laikantis lo-gikos, autorius turėjo sužymėti ir anglikonų kunigus, kurie priėmė katalikybę. Deja! Jam būtų reikėję tokia antra knygutė išleisti, kad visus vardus sutalpintų. Jeigu Anglikonų Bažnyčioje ir rasdavosi žmonių su smegenimis, tai jie visi perėjo į Katalikų Bažnyčią. Užteks paminėti tokias anglikonų kunigų perėjusių į katalikus pavardes kaip Newman, Manning, Wiseman, Benson, Ullathorne ir šimtai kitų Anglijos milžinų.

ŠVEDIJA. — Stockholme įvyko įvairių protestantiškų bažnyčių kongresas. Kartu dalyvauja ir pravoslavų atstovai. Kongreso atidarymas įvyko 19 d. rugpjūčio m. Atidaryme dalyvavo patsai karalius Gustavas.

Protestantai nesitiki, kad jiems sekėtų susivienyti į vieną bendrą draugiją, turinčią vieną administraciją ir vieną viršiausią valdžią. Jie nori susitaikint nors svarbesniuose tikybinuose klausimuose. Bet iš posėdžių eigos jau pasirodė, kad tai nėra galimas daiktas. Visas ruošimasis ir darbas neduoda jokių teigiamų sėkmių.

Pirmutinė nepergalima kliūtis — tai rasinis ir tautinis klausimas. Šalia eina ekonominis. Ir kuomet su tikyba pradeda rištis rasiniai, politiniai ir ekonominiai klausimai — tuomet jau nieko gero laukti negalima. Kai kurie žymesni atstovai tų klausimų nenorėjo kelti, gerai suprasdami, kas atsitiks, bet kuomet nėra tikro

aiškaus tikybinio pamato, tie klausimai savaime iškyla.

Dar daugiau nesutikimų iškėlė visuomenės ir doros klausimai. Kada iškilo moterystės nesuardomybės klausimas ir gimdymų mažinimas, įvairios protestonų bažnyčios pasidalino ir prie nieko neprieita. Anglai tam paskutiniam klausimui pritarė, amerikiečiai susiskaldė, ortodokškai pasmerkė. Kuomet tik rimtesnis, pamatinės svarbos klausimas iškyla, visa pradeda įrti. Ir todėl kongresas tenkina si vien draugiškų santykių palaikymų, nežiurint kas į ką ir kaip tikėtų.

JAPONIJA. — Mieste Yamaguši, Japonijoje, atrasta vieta, kurią vietos viršininkas Daymio 1551 metais tam tikru raštu buvo pavedęs šv. Pranciškui Ksaverui. Čia šventasai buvo įsisteigęs bažnyčią ir savo namus, kuriuose išgyveno šešis mėnesius. Dabar kilo mintis toje vietoje pastatyti šv. Pranciškui Ksaverui paminklas. Tuojau susitvėrė statybos komitetas, kurio pirmininku yra miesto Yamaguši prefektas. Darbą remia daugelis įvairių šalių diplomatų ir visa vietinė šalies didžiūmenė. Patsai kunigaikštis-regentas atsiuntė komitetui savo palankumo pareiškimą. Šitas tikybos reiškęjas-paminklas bus ypatingas meno kurinys. Ant aukštos papėdės bus pastatytas balto marmuro didelis kryžius, prie kurio bus prikaltas bronzinis šventojo atvaizdas. Prie papėdės bus įmurytas senasis dokumentas, kurį 1551 metais šv. Pranciškui buvo suteiktas Daymio viršininkas.

KANADA. — Vyskupas Labrecque savo laiške į tikinčiuosius tarp daugelio

gražių minčių štai ką sako: “Yra būtinas reikalas, kad mes katalikai suprastume, jog šitas kataliko vardas turi būti pirmutinis ne vien žmogaus asmeniniame bet taipgi ir visuomeniniame gyvenime. Katalikas niekuomet negali pasidalinti: tėra tiktai viena siela, tiktai viena sąžinė kaip asmeniniame taip ir visuomeniniame žmogaus gyvenime. Katalikas turi būti veiklus, jeigu jis nori atitikti visiems Bažnyčios reikalavimams. Jisai turi suprasti, kad katalikiškos doros ir Bažnyčios teisių gynimas nėra vien vyskupų bei kunigų užduotis, bet taipogi jo paties viršiausia pareiga, kuri jį padaro vertu kataliko vardo. Kuris priklauso Kariaujančiai Bažnyčiai, jisai turi kovoti gerai, kaip kad Kristaus kareiviui dera, anot šv. Pauliaus Apaštalo. Jeigu mes norime aukštai išlaikyti katalikybės supratimą, kuris deja šandie taip paviršutinis net ir vadovaujančiuose visuomenės sluogsnuose, turime visi be luomų ir įstaigų skirtumo kelti katalikybę liaudies akyse.”

JAPONIJA. — Sostinės mieste Tokio neseniai įvyko tautinis katalikų suvažiavimas. Svarbiausieji klausimai buvo šitie: bendrosios seminarijos visai Japonijos dvasiškijai įsteigimas, priemonės surasti kuodaugiausia pašaukimų į dvasinį luomą, katalikų spauda, katalikų tikėjimo plėtimui biuro įsteigimas ir katekizmo sutvarkymas. Šitame suvažiavime dalyvavo ir Japonijos katalikų jaunuomenės atstovai, kurių pirmininkas, dalyvaujant visai Japonijos ierarchijai ir šv. Tėvo atstovui, perskaitė raštą, kuriame pareiškė japonų jaunuomenės vardu pilną atsidavimą Kristaus įpėdiniui. Suvažiavimo posėdžiai buvo laikomi Sekiguči rumuose iš priežasties žemės drebėjimo sugriautų bažnytinių rumų.

Lietuvos Žinios

Lietuvos Ministerių Kabinetas rugs. 19 d. atsistatydino. Priežastis — Konferencija su Lenkija Kopenhagoje. Lietuvos delegacija per daug nusileidusi konferencijoje.

Psichiatrinė ligoninė. Rugsėjo pabaigoj turi but baigiamas remontuoti namas Kalvarijoj, į kurį perkeliama iš Tauragės psichiatrinė ligoninė. Kalvarijos psichiatrinei ligoninei namas rengiamas kiek galima patogesnis. Bus įtaisytas centralinis apšildymas ir kanalizacija, kurių reikmenys jau gabenami iš užsienio. Ši rudenį, apie spalio mėn., manoma perkelti visi ligonys iš Tauragės į Kalvariją.

Lenkai persekioja gudus. Gudų katalikų kunigui Hodlevskiui įteiktas kaltinamas aktas, kuriuo jis šaukiamas tieson už nepatikusį lenkams atkaklų gudų teisių gynimą bažnyčioj. Hodlevskį gins keli Vilniaus advokatai.

Pasirodė bulvių liga. Kai kuriose vietose pradeda plisti iki šiol nematyta Lietuvoje bulvių liga, žmonių vadinama "bulvių grybeliais". Bulvių grybelis pasirodė vokiečių okupacijos metu, kurį bus atnešusi kariuomenė, nes panaši bulvių liga Vokietijoj senai pastebėta. Šios ligos šiemet paliesta gan daug bulvių, ypač raudonųjų. Pirmos ligos žymės: bulvienis vysta, paskui gelsta. Pageltusį išrovus, randama šaknis nupuvusi ir bulvės atsipalaidavusios. Žmonės apie šitą bulvių ligą neturi supratimo ir nežino kaip kovoti.

Žemės ukio paroda Ukmergėj, rengiama spalio m. 1 ir 2 d. Parodoj bus gyvuliai ir žemės ukio produktų skyriai.

Kiek suvartojama cukraus. Per šių metų keturis mėnesius į Lietuvą įvežta 6288,2 tonos cukraus, tuo tarpu kai per ištisus praeitus metus buvo importuota 14,452.5 tonos, o 1923 m. — 11,34.6 tonos. 1925 m. vienam gyventojui per mėnesį teko 750 gramų cukraus, 1924 m. — 570 gr. ir 1923 m. — 450 gr. Tuo budu cukraus suvartojimas Lietuvoj nuolat didėja. Tai iš dalies liudija kaskart gerėjančią Lietuvos gyventojų medžiaginę padėtį.

Žemės Ukio paroda Mariampolėje. Čia rugsėjo 16 ir 17 d. rengiama žemės ukio paroda su gyvulių ir naminių paukščių, ukio produktų, gaminių ir rankdarbių skyriais. Už gerus eksponatus duodama dovanos.

Priimtas ordenu ir valstybės ženklų įstatymas. Ministerių Kabinetas priėmė ordenu ir valstybės ženklų bei vėliavų įstatymo projektą. Ordenu, ženklų ir vėliavų projektams paruošti paskirta tam tikra komisija.

Pradės veikti galingoji radio stotis. Pernai pastatyta Kaune galingoji radio stotis, kuri betarpiai gali susisiekti su kitų valstybių radio stotimis 3000 klm. toleme, jau galutinai įrengta ir šiuo metu bandoma. Priiminėjama meteorologinės ir kitos radio žinios, o taip pat ir koncertai, kurių pasiklausyti artimiausiu laiku manoma leisti ir publikai.

Lietuva pakviesta į Filadelfijos parodą. Lietuva gavo pakvietimą dalyvauti Jungtinių Valstybių parodoj Filadelfijoj, kuri įvyks 1926 m. birželio 1 d. ir tęsis iki lapkričio 30 d. Paroda ruošiamą Jungtinių Valstybių 150 metų nepriklausomybės sukaktuvėms paminėti.

Lietuvių — gudų draugija. Kaune tverinama kalbama draugija, tikslu suartinti lietuvius su gudais.

Aklieji invalidai mokinsis amatų. Penki karo invalidai išvažiavo Rygon, į Latviją aklųjų institutą pasimokyti amatų. Šito latvių instituto invalidų dirbiniai buvo išstatyti šiemetinėj mūsų žemės ukio parodoj, Kaune: įvairus šepėčiai, pirštinės ir kiti daiktai.

Naujokų šaukimas. Kauno miesto ir apsk. viršininko išlipinta Kaune ir apskritij skelbimai apie šaukiamus kariuomenėn vyrus, gimusius 1904 m. Ėmimas prasidėjo rugsėjo 15 d.

Nauja ligoninė Jurbarke. Jurbarke steigiamą plučių ligų ligoninė. Ligoninės etatai Ministerių Kabineto jau priimti ir netrukus ji pradės veikti.

MUSŲ DARBAI

ATHOL, MASS. Negalima nutylėti musų gerb. dvasios vado veikimo. Gerb. klebono kun. A. Petraičio veikimas ilgiems laikams pasiliks atholiečių lietuvių su didele pagarba minimas.

Gerb. kun. A. Petraitis savo veiklumu ne vien apima bažnyčią, bet ir gi musų tautinį susipratimą. Pas mus apie lietuvių jaunimo suanglėjimą mažai girdisi, o vis tai dėka kun. klebono. Visa to pasisekimo paslaptis, tai ta, kad gerb. kun. A. Petraitis moka musų jaunimą įtraukti į parapijos veikimą. Sektinas ir kitoms kolonijos pavyzdis. *Vincukas L.*

ROCHESTER, N. Y. Paskutinę rugpjūčio dieną turėjome Rochesteryje dailią iškilnę: baigtas mokslas šv. Jurgio parapijos vasaros mokykloje Dailus jaunimo būrelis laikė kvotimus. Lietuvių kalboje ypač atsižymėjo Br. Žienytė.

Lietuviškai mokančių rašyti pribuvo naujas būrelis, o vis tai besirūpinant musų gerb. klebonui kun. Kasakaičiui. Vasarinėje mokykloje mokytojavo P. Gurėnas.

Pijušėlis Bijunas.

NORWOOD, MASS. Linksma pranešti, kad musų kolonija, uoliai veikiant visų mylimam klebonui kun. V. Taškunui, progresuoja.

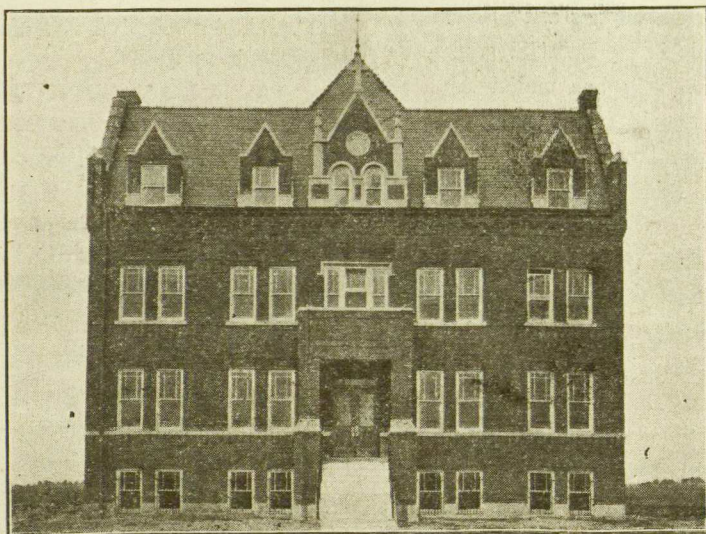
Parapijos skolos dyla; sudėta jau apie šešetas tukstančių dolerių klebonijos fondan; parapijoje vienybė ir sutarimas. O kuomet sekmadienyje ateini bažnyčion, net miela, — visur pilna besimeldžiančių žmonių

Taip, vienybėje, darbštume ir maldoje musų galybė.

Nematylas.

ST. CLAIR, PA. Paš mus įvyko svarbios atmainos, — pasimainė musų dvasios vadai. Dabar susilaukėme gerb. kun. klebono K. Klevinsko, kuris yra žinomas kaip uolus darbuotojas. Bet naujam musų klebonui teks blogose sąlygose dirbti. Pas mus nuo rugsėjo 1 d. prasidėjo streikas, o su juo ir žmonių uždarbiai pasibaigė. Tuo tarpu butinai turėtume įsigyti kapines, įsitaisyti bažnytėlėn vargonus ir t. t.

Visgi vilties nenustojame. Su gerų vadų pagalba viską padarysime, o streikas, Dievas duos, gal ilgiausiai nesitęs. *Kipras N.*

MARIJONŲ NAUJOKYNAS. (IŠ FRONTO).

PRANEŠIMAS.

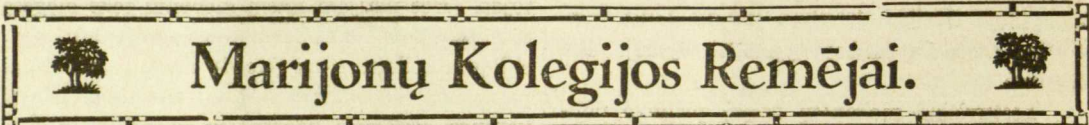
MARIAN HILLS, ILL.

Pernai metais nuo rugpjūčio mėnesio Marijonų Naujokynas perkeltas iš Chicagos į Marian Hills, Hinsdale, Ill. Tenai Marijonai turi nupirkę didelę farmą ir percirtais metais pastatė Naujokynui rumus su visais moderniniais įtaisymais. Vos vieni metai sukako, kaip apsigyventa naujame Naujokyne. Iš karto nelabai tikėtasi gauti daug pašaukimų į vienuolinį gyvenimą, ypač daug prisiklausius įvairių dejuotojų apie mūsų jaunuomenės ištautėjimą, nutolinimą nuo savųjų. Bet visai ką kitą parodė gyvenimas. Dievas palaimino Marijonų darbui ir esantiems į pagelbą pašaukė didoką būrį jau-

nų vaikinių. Dabar jau turima bandimų ir naujokų kartu 24 žmonės. Be šių dar du yra priimti ir neužilgo atvyks, bet jau vietos Naujokyne labai maža. Su dideliu vargu delei vietos stokos šiais metais galima bus tik du, ar tris viršaus priimti.

Tai iš vienur, tai iš kitur girdėti, kad vienas ar kitas ruošiasi stoti pas Marijonus. Taigi šiuo pranešu, kad kurie vaikinai jaučiasi Dievo šaukiami stoti pas Marijonus, lai pasiskubina paduoti prašymus J. M. Kun. V. Kulikauskui, Marijonų Vyresniajam Amerikoje, nes pasivėlavusiems teks palaukti sekančių metų. Nebus vietos. Kas pirmesnis, — tas geresnis.

Naujokų Vedėjas.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

Kolegijos Remėjų Centras greitu laiku, pagaminęs Remėjų narystės liudijimus, išsiuntinės juos į kolonijas. Tie liudijimai bus paveikslėlių formoje su išrašytais ant jų Remėjų vardais, pavardėmis ir ką Remėjai gauna. Be to, prie tų šv. Paveikslų bus uždėti Apaštaliniai atlaidai tiems, kurie su godone užlaikys pas save tuos šv. paveikslus.

Kai kurių Remėjų pakeltas siulymas pagaminti Marijonų Kongregacijos Remėjams dailius ženklelius, kiek panašius į naujuosius Blaininkų ženklelius, rado gyvą pritarimą iš Remėjų Centro pusės, tik yra viena kliūtis. Būtent nežinome, kaip į tai patys Remėjai ir Remėjos pažiūrės. Dailius ženklelius padaryti, kainuoja pinigas, o ar Remėjai panorės už pinigą įsigyti tuos ženklelius, — nežinome. Tad ir nutarėm paprašyti visų mūsų Remėjų skyrių ir atskirų kuopelių tuo reikalu pasitarti ir pranešti į Centrą savo nuomonę.

Kurioje pusėje bus didelė didžiuma balsų, — taip ir padarysime. *Remėjų Centras.*

Į amžinuosius Kolegijos Remėjus įstojo: P. ZAJAUSKIENĖ iš Quincy, Mass., prisiųsdama boną \$50.00.

URSULĖ JONEIKIENĖ iš So. Boston, Mass., įstojo į amžinas Kolegijos Remėjas ir prisiuntė pradžiai \$10.00.

K. A. VIESULA iš Norwood, Mass., stojo į Kolegijos Remėjų eiles, įnešdamas \$10.00.

ELZB. NORVAISIENE iš Chicago, Ill., Kolegijos Fondan įnešė \$10.00.

Į nuolatinius Remėjus įstojo:

V. NICKUS iš Amsterdam, N. Y. . . \$3.00

P. ARLICKIENĖ iš Kenosha, Wis. \$3.00

ANT. BİSLIS iš Cicero, Ill. \$1.00

A. LINDŽIENE iš Chicago, Ill. . . \$3.00

A. Adomaitienė iš Philadelphia, Pa. \$3.00

Visiems Remėjams ir Remėjoms nuoširdžiai dėkojame. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

Visuotini atleidai.

KLAUSIMAS. Ar galima gauti bile dieną visuotinius atlaidus už Ražančiaus kalbėjimą?

“L.” *skaitytojas iš Brooklyn, N. Y.*

ATSAKYMAS. Taip, galima, tik reikia štai kas padaryti. Reikia tą dieną atlikti išpažintį, priimti šv. Komuniją, aplankyti bažnyčią ir sukalbėti visą Ražančių, t. y. 15 paslapčių už šv. Tėvą. už Bažnyčios išaugstinimą. Žr. šv. Tėvo Pijaus X raštą Vyriausiam Dominikonų Prokuratoriui 12 birž. 1907 m.

Kadangi šiais Jubiliejiniais metais galima tik atlaidus skaistykloms sieloms pe lnyti, tai ir tuos gautus visuotinius atlaidus reikia už norimo asmens sielą paaukoti.

“Šventasis Tėvas.”

KLAUSIMAS. Kodel mes popiežių vadiname “šventasis Tėvas”, o jis pats po savo raštais pasirašo: “Tarnų tarnas”? “Nezaležninkai” juokiasi, kad mes gyvą žmogų į šventus įskaitome.

“L.” *skait. M. I. G. iš Lawrence, Mass.*

ATSAKYMAS. Ką Tamsta padarysi, kad neprigulmingiems -- “nezaležninkams” Dievas paskupėjo proto? Juk ir sakoma, kad ką Dievas nori bausti, tam protą atima. Nėr ko jų žiurėti ar jie šai-posi, ar ne. O patsai dalykas štai kame.

Senovėje šventu buvo vadinamas tik Dievas ir Dievui pašvęsti sutvėrimai, žmonės ir daiktai. Nuo pasišventusių asmenų Dievas reikalavo šventumo: “Jus

turite būti šventi, nes Ašen esu šventas, Viešpats, jusų Dievas.” (Levit. 19, 2).

Naujame Įstatyme visi krikščionys buvo vadinami šventais, kaip pašauktieji paveldėti Dievo karalystę. Bet jau pirmais krikščionijos amžiais “šventais” pradeda vadinti tik vyskupus, kunigus ir vienuolius delei atliekamų parapijose šventų pareigų. Laikui bėgant tas pavadinimas “šventas” užsiliko tik vienam Romos vyskupui -- papai. Jį ir dabar visą Katalikų Bažnyčia tituluoja “šventasis Tėvas.”

Antra, šventasis Tėvas delei nusižeminimo sau nepripažįsta tos garbės, bet vadina save -- “Dievo tarnų tarnas”. Tą titulą pirmutinis pavartojo šv. Gregorius Didysis (540-604), kuomet buvo 590 metais išrinktas papa. Nuo tų laikų iki mūsų dienų Bažnyčios Galva, Kristaus Vietininkas ant žemės, ir vartoja tą nužemintą pasivadimą: “Dievo tarnų tarnas.”

Iš bažnyčios cerkvė.

KLAUSIMAS. Prašau paaiškinti, ar gali likti iš Rymo-Katalikų bažnyčios pravoslavų cerkvė delei kokio papuošimo, ar nudažymo?

Ar gali but laikomos šv. Mišios ir teikiami kiti šv. Sakramentai katalikams cerkvėje?

“L.” *skait. iš Montreal, Canada.*

ATSAKYMAS. Tamsta prašai paaiškinti du klausimu: 1) ar iš katalikų bažnytelės gali pasidaryti cerkvė ir 2) ar cerkvėje gali buti teikiami katalikams šv. Sakramentai.

1. Į pirmą klausimą atsakome. Jeigu

katalikų bažnyčia yra tik pašventinta, o nekonsekruota, ji gali būti atiduota, paroduota kito tikėjimo reikalams. Gėlės ir dažai mažai čia reiškia. Todel ir katalikų bažnyčia gali virsti cerkve.

2. Cerkvėje teikti šv. Sakramentus katalikams, laikyti šv. Mišias galima kuomet kitaip nėra galima padaryti. Taip daug kartų atsitiko karo metu. Naujos

bažnyčios į dvi, tris valandas nepastatysi, o prieš mūsų žmonės nori išklausyti Mišių, priimti paskutinį kartą Komuniją.

Be to, gali atsitikti, kad kur nors vietinei dvasinei valdžiai, vyskupui, leidžiant, cerkvėje gali katalikai daryti pamaldas, arba bažnyčioje provoslavai. Aišku, toks maišymasis nėra pagirtinas, ar pageidautinas.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai, pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, nerūškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str.,

Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai siunčiam pinigūs ir
Parduodam Laivakortes.